

Bijzondere Bunker

Honderden bunkers zijn verborgen onder het zand van het duingebied van PWN. Engel Prins uit Egmond aan Zee ontdekte een van de best geconserveerde exemplaren ergens tussen Egmond-Binnen en Bakkum.

Bijzondere Bunker

'Ik voelde me een archeoloog die een piramide opende'

Een opgejaagd hert als fresco op de muur. FOTO'S ENGEL PRINS

Tekening van een ommuurd stadje.

Delfts blauwe tegeltjes in het keukentje van de bunker.

Hans Brandsma
h.brandsma@hollandmediacombinatie.nl

Egmond aan Zee * Ze wanen zich ontdekkingsreizigers, die in het holst van de nacht de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog blootleggen. Samen met vier andere inwoners van Egmond aan Zee struikt Engel Prins bij nacht en ontij door het duingebied van Den Helder tot IJmuiden. De fascinatie voor begraven bunkers leverde voor Prins een heuse schat op: een bunker met klokgeve muurschilderingen die door de Duitsers zijn vervaardigd.

De bunker deed tussen 1940 en 1945 dienst als kantine voor Duitse soldaten. Bijna zeventig jaar was het gebouwtje aan het zicht onttrokken. Vlak na de Tweede Wereldoorlog werd het dichtgemetseld en onder een grote berg zand verborgen. „Net als zoveel bunkers in de buurt van Egmond aan Zee. De mensen wilden niets meer met de oorlog te maken hebben”, doceert Prins. „Samen met een groepje oudere mannen ga ik al anderhalf jaar op zoek naar oude bunkers langs de Noord-Hollandse kust. We zijn er uit verving mee begonnen en het heeft inmiddels iets fascinerends gekregen. Eigenlijk mag het niet en als de bos-

Engel Prins, ontdekker van de bunker.

wachters van PWN ons betrappen, krijgen we een bekeuring van 95 euro. Daarom gaan we ook altijd op pad als het donker is. Dan kunnen we meestal ongestoord onze gang gaan.” Naast lampen en scheppen behoren ook een aggregaat, een boor en een paar blikjes bier tot de standaarduitrusting van de nachtelijke avonturiers. „Er zijn weinig bunkers die we niet open kunnen breken”, meldt Prins met een grote grijns op zijn gezicht. Na eerder speurwerk stuitte Prins en zijn medestanders in het duingebied tussen Egmond-Binnen en

Bakkum op de betonnen kolos van zo'n vijftig vierkante meter. „We hebben de bunker zelf ontdekt. De precieze locatie maken we niet bekend omdat we bang zijn dat bezoekers er vernielingen aanrichten of dat het een soort bedevaartsoord wordt voor liefhebbers van oorlog. De vondst was voor ons een toevalstreffer. We hadden een bunker gevonden, maar konden het toegankelijk niet vinden. Wel bleek dat er nog een bunker naast lag en die konden we wel openbreken. Via een gat van zo'n twee meter konden we naar binnen glippen.”

Prins liet zich als eerste door het gat naar beneden zakken. „Ik voelde me een archeoloog die als eerste een Egyptische piramide binnentrad. Het was met afstand de mooiste bunker die ik ooit had gezien. De tafels en stoelen waren weg en ook al het ijzerwerk was eruit gesloopt, maar de Delfst blauwe tegeltjes in het keukentje waren er nog wel.”

Het meest bijzonder waren de muurschilderingen. „Het lekken wel fresco's”, zegt Prins. „De tekeningen zijn met grote zorg op de muur geschilderd en ook de teksten zijn heel secuur op de wanden geschreven. Waarschijnlijk hebben de Duitse soldaten zich verveeld en hebben ze hun kantine opgefleurd om het warmer te maken.”

Haagse Bunkerploeg was er al

Egmond aan Zee * „Een hele bijzondere ontdekking”, noemt John Heideman de vondst van Engel Prins en zijn plaatsgenoten. Heideman geldt als de expert op het gebied van bunkers in duingebied van PWN. „Ik heb heel wat bunkers van binnen gezien, maar dit is echt een zeldzaamheid. Wel was het bestaan in kleine kring bekend. De Haagse Bunkerploeg onder leiding van René van Poelgeest had de bunker al eerder ontdekt en ook

foto's op haar website geplaatst. Alleen geven zij nooit aan waar de bunker staat en ze laten hem ook weer achter in de staat waarin ze de bunker aantreffen.” Luc Knijnsberg, boswachter van PWN, werd na de vondst benaderd door Prins. „Eerlijk gezegd vinden wij het niet fijn als mensen op zoek gaan naar bunkers, maar dit is natuurlijk wel een mooie vondst. De bunker is heel gaaf gebleven. Ik denk dat er in het PWN-gebied tussen Bergen

en IJmuiden zo'n 25 complexen zijn met gemiddeld zo'n vijftien bunkers. Totaal waren er zo'n 375 bunkers waarvan een deel is afgebroken, dichtgemetseld of ingestort.” Toch is het volgens Knijnsberg geen primeur dat er tekeningen en teksten op de muren staan. „Op het terrein van Tata Steel is ook een bunker met afbeeldingen.” PWN overweegt om in de bunker vleermuizen op te vangen.

Een gedicht van H. Sartory: Verwacht niet al te veel van een militair; Denk niet dat het je altijd voorspoedig gaat; Soms word je aan een gemene spies geregen; Die je flink ondersteboven draait.